

**INFORME SOBRE L'OBJECTIU 10 DE L'AGENDA 21 DE
GIRONA**

“CREIXEMENT I PROMOCIÓ ECONÒMICA”

Document per a la discussió

Modest Fluvià
Universitat de Girona
Abril 2004

ÍNDEX :

1. Introducció.

2. Avaluació crítica de la “Memòria Descriptiva”

2.1: Sobre les fonts informatives utilitzades

2.2: Sobre el contingut de la Memòria

2.3: Una valoració global

3. Nous elements per a la diagnosi

4. Principals mancances informatives

5. Conclusions: Punts Forts, Punts Dèbils i Accions Suggestives.

6. Bibliografia

1.- INTRODUCCIÓ

Aquest Informe Extern respon a l'encàrrec de l'Ajuntament de Girona que demanava una avaluació i anàlisi crítica de la Memòria Descriptiva elaborada per la Secretaria Tècnica del Consell sobre l'Objectiu 10 (Creixement i Promoció Econòmica) de l'Agenda 21 de Girona.

L'Informe conté una avaluació completa de la Memòria Descriptiva i unes reflexions sobre la resta d'apartats detallats a l'índex. Aquestes idees han estat presentades davant el Consell Municipal de Sostenibilitat en sessió pública (30 d'abril de 2004) i s'han beneficiat dels comentaris i crítiques dels assistents. Tanmateix, la responsabilitat del que segueix recau exclusivament en l'autor del document.

2. AVALUACIÓ CRÍTICA DE LA MEMÒRIA DESCRIPTIVA

2.1: Sobre les fonts informatives utilitzades

La font principal que ha utilitzat la Secretaria Tècnica del Consell per elaborar la Memòria Descriptiva corresponent a aquest objectiu de "Creixement i Promoció Econòmica" és l'excel·lent estudi de Josep Oliver (2000): "*De la Gran Gerona a l'àrea urbana de Girona. La transformació econòmica de la ciutat el darrer quart de segle*". Es tracta d'un treball extens i exhaustiu, que explota les bases de dades existents i alhora produeix nova informació i que, a més d'aportar una gran quantitat d'informació descriptiva, ofereix una suggestiva interpretació de la transformació econòmica i social de la ciutat i la seva zona d'influència. No totes les ciutats tenen la fortuna de disposar d'una anàlisi tan profunda i tan autoritzada. És del tot lògic que la Memòria Descriptiva es basi molt directament en un treball que facilita tant les coses. Tanmateix, és un treball únic, sense garanties de continuïtat. El seguiment habitual de l'economia gironina necessita una altra tipus d'informació, diferent de la informació necessària per a fer un diagnòstic. I en aquest punt hi trobarem una mancança important, com tindrem ocasió de comentar.

La Memòria utilitza també informació produïda per la Unitat de Promoció i Desenvolupament de les Comarques Gironines (sobretot sobre el mercat de treball) i pel Consell Econòmic i Social de la ciutat de Girona. També s'han utilitzat les bases de dades generades per l'Institut d'Estadística de Catalunya (IDESCAT) i per la Caixa de Catalunya (Anuaris Comarcals).

En conjunt, la Memòria utilitza les fonts estadístiques existents i, llevat d'algunes fonts concretes a les que després ens referim, no hi ha oblitats a destacar. Tanmateix, això no ha de fer-nos oblidar que el panorama general no és gens satisfactori, tant per què manquen dades sobre aspectes molt rellevants (vegeu l'apartat 4), com per què sovint les dades existents no són conegudes amb el grau d'immediatesa que es necessita per a la gestió pública.

2.2: Sobre el contingut de la Memòria

La Memòria Descriptiva de la Secretaria Tècnica s'estructura en quatre grans apartats, que són els següents: estructura econòmica del municipi; mercat de treball; anàlisi descriptiva dels sectors productius (primari, secundari i terciari); i un darrer apartat sobre comunicació, educació i participació ciutadana en el creixement i promoció econòmica. En les línies següents es resumeixen les principals idees de la Memòria, desglossades seguint el propi esquema del document.

La primera part del document (Estructura Econòmica del municipi) presenta una visió panoràmica i global de l'economia gironina, seguint molt de prop el treball de Josep Oliver (2000). De manera esquemàtica, les principals idees són:

1.- El Producte Interior Brut (PIB) de Girona està per sobre del conjunt català (143 sobre un valor de 100 pel conjunt català) segons les darreres estimacions disponibles (1996), però en els darrers anys el creixement gironí sembla estar lleugerament per sota del conjunt català.

2.- En termes de renda familiar (que no mesura exactament el mateix que el PIB), la renda familiar bruta disponible per habitant de Girona és un 13% superior a la mitjana catalana i un 28% superior a l'espanyola (darrera dada disponible: 1996).

3.- Si bé encara és superior a la del conjunt de la província, la renda per habitant de Girona-ciutat ha tendit a créixer menys que el conjunt provincial en els darrers anys. D'altra banda, les diferències de renda per habitant no són molt acusades entre els diferents barris de la ciutat i sembla existir una tendència a la convergència.

4.- Quan a l'estructura productiva, el sector terciari aporta entorn el 75% del Valor Afegit Brut produït per la ciutat, un percentatge més elevat que el que aporta aquest sector al conjunt de l'economia catalana (60%) i també al d'altres ciutats catalanes de mides similars.

5.- La Memòria Descriptiva recull l'anàlisi de Josep Oliver (2000) sobre el "model de creixement" que ha seguit la ciutat: el creixement de Girona en les darreres tres dècades s'ha sustentat sobre un lideratge sectorial que ha anat variant en el temps. Així, a la dècada dels 70, els motors del creixement gironí foren la construcció i la indústria, sobretot la de transformats metàl·lics i l'alimentària; els anys 80, la construcció, els serveis públics, els serveis financers i els serveis a les empreses; i els anys 90, de nou els serveis públics, els serveis personals i a les empreses.

6.- Com es destaca en el punt anterior, el sector públic ha tingut un paper fonamental de motor del creixement econòmic gironí durant les dues darreres dècades. Ateses les limitades expectatives de creixement futur dels serveis públics i potser també de la construcció- es planteja el dubte respecte a quin sector pot liderar el creixement futur. Oberta encara aquesta qüestió, sí sembla clar que el sector públic haurà de canviar de rol: de creador directa de PIB i activitat, haurà de passar a un rol indirecta de generar entorns favorables a l'expansió d'altres iniciatives.

El segon apartat de la Memòria Descriptiva parla sobre el mercat de treball. Les principals idees que s'hi apunten són les següents:

1.- El mercat de treball de Girona abasta un territori força més ampli que els límits administratius del municipi. En aquest sentit, Josep Oliver (2000) utilitza el terme "àrea metropolitana" per a delimitar els límits rellevants del mercat de treball, on inclou 76 municipis, una població d'uns 200.000 habitants i una ocupació generada d'uns 82.000

llocs de treball. Aquest mercat de treball “real”, a més, està en procés d’expansió territorial i tendeix a absorbir les àrees de Figueres, La Bisbal i Sant Feliu de Guíxols.

2.- Els fluxos de mobilitat dins aquest mercat de treball són quantitativament molt importants i amb tendència a augmentar (Convé dir que les darreres dades disponibles corresponen a 1996). Girona registra un volum d’entrada cada cop més important de personal qualificat dedicat a activitats terciàries i a serveis a empreses, i un volum important de sortida de treballadors industrials cap a les indústries desplaçades a l’àrea urbana o, més enllà, metropolitana.

3.- En lògica correspondència amb l’activitat productiva, el sector serveis és, de llarg, el més important en la generació de llocs de treball: els serveis públics, en primer lloc, els serveis personals i a les empreses, després, i, en darrer lloc, el comerç. En conjunt, el sector serveis genera aproximadament el 75% dels llocs de treball, un percentatge molt semblant al pes que té el sector serveis en la generació del VAB.

4.- La taxa d’atur i la taxa d’activitat –els dos principals indicadors sintètics de la situació del mercat de treball- ofereixen una imatge molt positiva del mercat de treball de Girona. Destaca, en efecte, per una baixa taxa d’atur - que si bé evoluciona cíclicament d’acord amb el conjunt català, es manté sistemàticament a nivells inferiors- i per una taxa d’activitat superior, derivada de la superior participació femenina en el mercat de treball.

5.- La Memòria es fa ressò dels informes del Consell per a la Cohesió Social de Girona que destaquen dos perills relacionats amb el mercat de treball: l’existència d’un col·lectiu de risc (joves no qualificats, dones adultes i immigrants no comunitaris) i els símptomes que apunten a “dèficit actitudinals”, en el sentit de pèrdua de pes dels valors del treball i de l’esforç. Tanmateix, no hi ha dades generals que permetin dimensionar i fer un seguiment d’aquests aspectes, la importància present i futura dels quals no ha de passar desapercebuda.

6.- El Dispositiu d’Inserció Econòmica (DIE) de l’Ajuntament de Girona és un servei d’intermediació laboral, que funciona tant per a propiciar l’ocupació habitual com per potenciar l’auto-ocupació i el treball protegit. En aquest darrer cas, el DIE gestiona la

“clàusula social” inclosa en una part dels contractes d’obra adjudicats per l’Ajuntament de Girona, en virtut de la qual l’empresa adjudicatària absorbeix treballadors amb dificultats d’inserció. És una experiència interessant.

El tercer apartat de la Memòria Descriptiva fa un repàs a la situació dels diferents sectors productius gironins seguint l’esquema clàssic de sector primari (agricultura, ramaderia i activitats extractives), secundari (energia, indústria manufacturera) i terciari (serveis). Les principals idees són:

1.- És discutible el criteri que adopta la Memòria d’ordenar l’índex donant el mateix ordre d’importància al sector agrari que a la resta de sectors productius. En termes econòmics, el sector agrari té molt poca importància en l’economia de la ciutat (0.33 del VAB). Sí la té, en canvi, en ocupació del territori: el 45% de la superfície municipal és forestal i el 20% és d’ús agrícola. Per contra, és de lamentar que el sector de la construcció no mereixi un estudi detallat. Segurament no és una decisió volguda, sinó imposada per l’absència d’informació fiable, una característica general d’aquest sector. Estaria bé que la Memòria ho aclarís.

2.- El sector industrial aporta el 17% del valor afegit brut de la ciutat de Girona. Destaquem dos aspectes: primer, l’absència de grans empreses industrials, és a dir, l’existència d’una estructura empresarial diversificada, no dependent d’unes poques iniciatives empresarials; segon, la tendència a traslladar-se als polígons industrials de les poblacions perifèriques. En relació a això, la forta pressió de les activitats terciàries de la ciutat ha fet que acabessin per ocupar bona part de la superfície inicialment prevista per ús industrial.

3.- Les principals empreses i centres de treball a la ciutat de Girona estan dedicades a les activitats terciàries del sector públic i els serveis a les empreses, així com al comerç. La Universitat de Girona i l’Hospital Josep Trueta són les dues majors empreses de la ciutat.

4.- Girona és el centre d’un “mercat potencial” que inclou 121 municipis, una població de 485.000 persones i un volum potencial de mercat d’uns 494 milions d’euros (Anuario Económico de España 2002, del Servei d’Estudis de La Caixa). D’un àmbit més reduït

que aquest “mercat potencial”, el comerç gironí atrau de manera habitual les compres d’unes 200.000 persones, delimitant un àmbit que l’Anuario Económico anomena de “gravitació directa”. Aquest àmbit coincideix força bé amb el de “l’àrea metropolitana” de Josep Oliver. Convé recordar que aquesta darrera delimitació reposava sobre els fluxos laborals. Observaríem, així, una coincidència – lògica, d’altra banda- entre els fluxos laborals i els comercials.

Finalment, el quart apartat de la Memòria Descriptiva tracta sobre la comunicació, educació i participació ciutadana en relació al creixement i promoció econòmica. No són aspectes habitualment tractats en els estudis econòmics, però sembla raonable la seva inclusió. Es destaquen aquí els canals informatius disponibles i el paper d’algunes institucions clau, com el DIE (del qual ja n’hem parlat) la UPD (Unitat de Promoció i Desenvolupament de les Comarques Gironines) i el Consell Econòmic i Social (CESGi). Aquest darrer és un òrgan municipal consultiu de participació dels agents econòmics i socials (sindicats, patronals, professionals i altres institucions) en els aspectes que afecten al desenvolupament econòmic, social i ecològic de la ciutat. Es tracta d’una taula permanent de negociació i cooperació entre l’Ajuntament i els agents socials.

2.3: Valoració global de la Memòria Descriptiva

La valoració global de la Memòria Descriptiva presentada per aquest Objectiu 10 és positiva: utilitza correctament les fonts informatives disponibles, destaca els aspectes més importants i fa una diagnosi adequada. És, en conseqüència, un document útil, un bon punt de partida pel procés que ha de seguir: elaboració per part del Consell Municipal de Sostenibilitat de la Diagnosi i el Pla d’Acció Social sobre aquest objectiu de Creixement i Promoció Econòmica de la ciutat.

Expressada aquesta valoració global, convé ràpidament insistir en els aspectes susceptibles de millora i en els buits que poden existir. El primer aspecte a comentar – no atribuïble sinó patit per la Memòria- és el dèficit informatiu sobre aquest objectiu, que dificulta l’anàlisi i dificultarà les accions polítiques. Aquest dèficit té dos aspectes: Manca de dades sobre aspectes claus i endarreriment amb que es coneixen altres dades

rellevants. Per la importància que això té, ens hi referim en l'apartat 4 d'aquest informe. Existeixen també algunes fonts informatives sobre aspectes parcials que no han estat utilitzades a la Memòria. Seran comentades a l'apartat 3.

Hi ha un aspecte important sobre el que la present Memòria insisteix poc i té una importància cabdal a l'hora de dissenyar el Pla d'Acció. Quasi bé tots els aspectes econòmics que puguem pensar, la pràctica totalitat de les forces i mecanismes econòmics rellevants, quasi tots ells tenen un àmbit d'actuació que va molt més enllà de l'àmbit municipal. A voltes no es poden "pensar" sinó a escala global. L'àmbit eficient per actuar-hi supera també els límits administratius d'un municipi. Posem un exemple: la Memòria es fa ressò d'un cert alentiment de la dinàmica econòmica de Girona-ciutat en els darrers anys, cosa certament avalada per les dades disponibles. Segurament, però, cal situar això al costat del molt fort dinamisme econòmic de l'àrea d'influència de Girona, el que Josep Oliver anomena "l'àrea urbana". No pot entendre's un fenomen sense l'altre. En definitiva, cal tenir present les relacions de complementaritat i substituïbilitat sectorial i territorial de l'economia gironina. A l'àrea urbana perifèrica, la indústria té un pes determinant i a la ciutat, els serveis. Això obliga a preguntar-se per l'àmbit òptim d'actuació i, donada la difícil implementació d'aquest ideal, convé cercar mecanismes de cooperació amb les altres administracions locals.

En darrer lloc, la Memòria Descriptiva no es pronuncia sobre els punts forts i els punts dèbils de l'economia gironina i, menys encara, sobre les accions a emprendre. Es tracta, sens dubte, d'una mancança en un document orientat a l'acció. Probablement és un excés de prudència, ja que el contingut de la Memòria sembla permetre un major agosarament.

3. NOUS ELEMENTS PER A LA DIAGNOSI

En aquest apartat es comenten breument les aportacions de tres estudis recents que la Memòria Descriptiva no contempla i que, al nostre entendre, ajuden a perfilar la diagnosi sobre l'economia gironina i a destacar-ne els seus punts forts i les seves debilitats. Aquests estudis són: El treball de A. Castro sobre decisions de localització (A. Castro 2002, Universitat de Girona); els resultats per Girona de la sèrie d'estudis

sobre Capital Públic que elabora l'IVIE- BBVA; i l'estudi recent editat per la Cambra de Comerç (2003) "Girona davant el repte de la nova Economia Global".

3.1: "*Empreses Industrials gironines i decisions de localització*" (Andreu Castro (2001).

Aquest treball explota els resultats d'una enquesta en profunditat a les 200 principals empreses industrials de les comarques gironines. En primer lloc, interessa recollir alguns aspectes sobre el perfil standard de la gran empresa industrial gironina:

Perfil de vendes standard de la gran empresa industrial gironina:

35% de vendes al mercat català

32% de vendes al mercat espanyol

33% a l'estranger, del qual 22% intracomunitàries i 11% extracomunitàries

Perfil de compres standard de la gran empresa industrial gironina:

46% de compres al mercat català

22% de compres al mercat espanyol

32% al mercat estranger, del qual 25% intracomunitari i 7% extracomunitari.

Sobre Infraestructura de transport de la gran empresa industrial gironina:

És aliena en ampla majoria (per la majoria d'empreses, entre el 80-100% del seu transport es realitza per mitjans externs).

És realitza per carretera (a la majoria d'empreses, el transport per carretera és més del 80% del seu transport).

L'estudi d'Andreu Castro està enfocat especialment a les decisions de localització i deslocalització. En primer lloc s'ofereixen resultats sobre el factors determinants de l'actual localització de les grans empreses industrials gironines:

Factors determinants de l'actual localització de les grans empreses industrials gironines:

	En % del total de respostes	En % del total d'empreses
Raons històriques del fundador	33%	73%
Mà d'obra (qualificació i disponibilitat)	16%	36%
Proximitat (a empreses, al mercat..)	17%	37%
Xarxes (comunicació, subministrament..)	16%	36%

Per tant, el principal determinant de l'actual localització de les principals empreses industrials gironines està relacionat amb factors personals de la figura del fundador. Aspectes de qualificació i disponibilitat de mà d'obra, de proximitat i d'existència de xarxes ocupen una posició secundària. Sorpren més la molt poca importància atorgada a factors com els "Sous de la mà d'obra" (només un 1% de les respostes i només citat per un 3% de les empreses) i "Fiscalitat municipal" (amb semblant incidència).

Segons resultats de l'enquesta (recordi's feta a 2001), només planegen canviar de localització el 7% de les principals empreses i totes elles a l'entorn immediat. Un 54% de les empreses tampoc no canviaria de localització en el cas hipotètic de plantejar-se de nou la fundació (és a dir, estan realment satisfetes en la seva actual localització). Un 38% de les empreses sí canviaria de localització si li fos factible, és a dir, més barat el trasllat.

Entre els factors més considerats en el canvi de localització estan:

Xarxes de comunicació (24% de les respostes)

Disponibilitat de mà d'obra (19%)

Qualificació de la mà d'obra (16%).

De nou, els aspectes de sou de la mà d'obra o de fiscalitat no són considerats determinants.

En darrer lloc, l'estudi relaciona les demandes que les principals empreses fan a les administracions públiques per atraure o retenir inversions industrials. Aquí destaquen els aspectes lligats amb el sòl industrial (disponibilitat (21%) i preu (21%)), amb la formació i capacitació de la mà d'obra (16%) i, en tercer lloc, amb les xarxes de comunicació (13%).

3.2.: *“Girona 2010: Les comarques gironines davant del repte de la nova economia global”* (Cambra de Comerç de Girona).

L'estudi recent de la Cambra palesa símptomes “d'un cert esgotament en el model de creixement que ha caracteritzat l'evolució econòmica de .. (les comarques de).. Girona en els darrers anys”. Un model de creixement que ha reposat, probablement en excés, en el binomi construcció-turisme i en activitats de serveis poc intensives en coneixement. Alguns símptomes d'aquest esgotament són, d'una banda, el relatiu estancament en la productivitat del treball, l'autèntic motor del progrés econòmic a llarg termini, i, de l'altra, l'existència de desajustaments en el mercat de treball (dificultats per disposar de mà d'obra especialitzada, la baixa participació relativa de titulats universitaris en l'ocupació, etc).

L'estudi “Girona 2010” lamenta que la localització estratègica de Girona sigui poc explotada, la qual cosa s'atribueix a una causa principal. Es diu, en efecte, que “les mancances de la dotació d'infraestructures impedeixin desenvolupar les potencialitats de Girona com a centre neuràlgic de relacions internacionals i punt de connexió vital del corredor mediterrani”. El dèficit d'infraestructures i el greuge relatiu en matèria d'inversió pública pertanyen a un terreny certament relliscós del debat públic. D'una banda, no hi ha evidències empíriques incontestades, ja sigui per l'absència de dades generals ja sigui per la sobreabundància d'anecdotes particulars. De l'altra, dèficits i greuges no justifiquen per sí mateixos qualsevol projecte: sempre és necessari procedir a una preceptiva prioritització social dels diferents projectes.

Afortunadament, a partir del treball de l'IVIE i la Fundación BBVA disposem d'unes primeres dades ben fonamentades i d'abast general sobre la distribució territorial de la inversió pública i del capital públic. Aquestes dades avalen la queixa. En paraules de

l'estudi, "la dotació de capital públic per habitant... (a Girona).. és gairebé un 20% inferior a la mitjana del conjunt de l'Estat"

4. PRINCIPALS MANCANCES INFORMATIVES

Els dèficits informatius a què hem al·ludit diverses vegades en aquest informe són de dos tipus. En primer lloc, patim llacunes informatives sobre alguns aspectes especialment rellevants. Entre les més notòries citem les següents:

1. Sobre les localitzacions i deslocalitzacions d'empreses. No tenim un registre sistemàtic d'aquests processos i la transformació de l'IAE (desaparició en molts casos) agreujarà considerablement la situació.
2. Sobre el sòl industrial, no sols en termes quantitius, sinó també dels serveis i característiques, del grau i tipus d'ocupació dels polígons, etc.
3. Sobre la dinàmica de les iniciatives empresarials: entrada i sortida d'iniciatives. Relleu generacional.
4. Sobre característiques funcionals de les empreses: Activitats de Recerca i Desenvolupament, característiques i tipus de demanda de treball, etc.
5. Sobre algunes iniciatives empresarials significatives: aeroport de Girona i activitats desplegades al seu entorn.
6. Sobre el fenomen de la immigració, especialment la no-comunitària.

En segon lloc, algunes dades estan disponibles amb un més que notable retard. Per exemple, les darreres dades disponibles sobre PIB daten de 1996, les dades de mobilitat també daten d'aquest any. Aquest retard fa molt difícil la gestió pública, que necessita fer un seguiment constant, un diagnòstic precoç –sovint una clau de l'èxit -, una actuació ràpida i que, finalment, necessita poder avaluar amb rapidesa l'efectivitat de les mesures aplicades.

5. CONCLUSIONS: PUNTS FORTS, PUNTS DÈBILS i ACCIONS SUGGERIDES.

La situació econòmica de Girona així com les seves perspectives de futur mereixen un diagnòstic global francament optimista. I això és així tant en termes absoluts com en termes de la comparació de Girona amb altres ciutats mitjanes i grans del Principat. Josep Oliver qualifica la situació de Girona de “brillant” i afirma que “la ciutat de Girona té un potencial de creixement que garanteix que la propera dècada també serà positiva”.

La interpretació de Josep Oliver sobre l'evolució de l'economia de Girona en les darreres dècades és convincent: Girona ha estat capaç de culminar amb èxit una transició des d'una economia molt terciaritzada, fonamentada en serveis de baix valor afegit, i una indústria fortament vinculada a sectors que han tingut fortes crisis en els darrers vint anys (tèxtil, paper, química). La intervenció pública, tant directament - creant ocupació en serveis públics- com indirectament -en propiciar el desplegament d'altres activitats- ha estat clau en aquesta positiva evolució. Aquest no és un fenomen exclusiu de Girona, però sí que ha tingut aquí una especial intensitat i avui el pes relatiu del sector públic a Girona (grosso modo definit) és superior al que té en el conjunt de les principals ciutats del Principat.

Quins són avui els punts forts de l'economia gironina que avalen aquest judici optimista?

Punts Forts:

- 1.- Un nivell de renda força superior a la mitjana de Catalunya
- 2.- Una baixa taxa d'atur, amb independència dels cicles
- 3.- Una taxa d'activitat elevada, gràcies a la major participació femenina en el mercat de treball
- 4.- Una elevada qualificació de la força de treball i, almenys fins ara, l'atracció d'immigració qualificada
- 5.- Una estructura i dinàmica demogràfica favorables

6.- Una base productiva sòlida que sustenta tots aquests indicadors favorables i suficientment diversificada per a no dependre decisivament d'unes poques iniciatives empresarials.

Punts Dèbils:

Convé posar atenció en els aspectes menys favorables, que poden indicar el camí a seguir per l'acció pública. Destaquem els que segueixen:

1.- Inexistència d'estructures administratives i d'institucions supra-municipals adaptades als àmbits funcionals de les relacions econòmiques (laborals, comercials).

2.- Incertesa sobre quin serà el sector productiu que liderarà el progrés econòmic de la ciutat a la propera dècada, una vegada assumit que el sector públic té un sostre en el seu continuat creixement.

3.- Llacunes informatives sobre aspectes importants, cosa que dificulta molt la gestió. Per exemple: sòl industrial, immigració, iniciatives empresarials,..

4.- Retard en disposar d'indicadors econòmics i absència d'un, diguem-ne, "observatori" de l'economia gironina que subministri informació actualitzada per a la diagnosi i l'actuació.

5.- Símtomes d'un cert cofoisme. El perill de "morir d'èxit" ha anat apareixent repetidament en els informes sobre l'economia gironina.

6.- Dèficit d'institucions econòmiques o d'institucionalització de la vida econòmica, potser explicable per viure al redós de Barcelona. Augmentar la cooperació entre les diferents iniciatives, generar una activitat de lobby, liderar el procés de canvi, anticipar-se als efectes de futures inversions (TAV), semblen finalitats prou importants per a plantejar-se alguna actuació en aquest sentit.

7.- Girona arrossega un dèficit d'inversió pública en infraestructures. Caldria prioritzar-les correctament.

Encara més difícil que pronunciar-se sobre els punts forts o dèbils de l'economia gironina en un horitzó futur ho és atrevir-se a formular actuacions concretes. Aquest és un pas que correspon més al Consell Municipal de la Sostenibilitat que a aquest informador extern. Tanmateix, de la relació de punts dèbils que acabem d'oferir se'n

desprèn un suggeriment en la línia d'institucionalització de la vida econòmica de la ciutat, amb funcions d'observatori de l'evolució econòmica i també de propiciador de la cooperació entre iniciatives, de lobby i de dinamitzador del debat econòmic i de les polítiques públiques. Més que la creació de noves institucions, el que caldria és que aquestes funcions fossin objectiu prioritari d'alguna.

Modest Fluvià

Universitat de Girona

Abril 2004

BIBLIOGRAFIA CITADA:

CAIXA DE CATALUNYA (varis anys): “Anuari Econòmic Comarcal”. Caixa de Catalunya. Barcelona.

CAMBRA DE COMERÇ DE GIRONA (2003): “Girona 2010. Les comarques gironines davant del repte de la nova economia global”. Ed. Cambra de Comerç de Girona.

CASTRO, A. (2001): “Empreses industrials gironines i decisions de localització”. Treball de recerca de la Llicenciatura d’Economia. Direcció: Modest Fluvià. Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales. Universitat de Girona.

FUNDACION BBVA i IVIE (1998): “El Stock de Capital en España y su distribución territorial”. Varis volums. Fundación BBVA. Madrid.

OLIVER, J. (2000): “De la *Gran Gerona* a l’àrea urbana de Girona. La transformació econòmica de la ciutat el darrer quart de segle”. Ajuntament de Girona-Caixa de Catalunya. Girona.

SECRETARIA TÈCNICA DEL CONSELL (2004): “Memòria Descriptiva de l’Objectiu 10: Creixement i Promoció Econòmica”. Agenda 21 Local de Girona. Ajuntament de Girona.

SERVEI D’ESTUDIS DE LA CAIXA (2003): “Anuario Económico de España, 2002”. La Caixa. Barcelona.

VICENTE, J.; CASTAÑER, M. I BOVER, J. (coordinadors) (1996): “L’àrea urbana de Girona: un espai per al futur”. PROGRUP. Girona.